

ĐAU KHỔ MỞ RỘNG CHÚNG TA CHO TÌNH YÊU THIÊN CHÚA

... **Cha Anselm Gruen** là đan sĩ Biển-đức của đan viện Muensterschwarzach thuộc bang Bavière ở miền Nam nước Đức. Cha là Linh Mục trị liệu tâm linh và là vị đồng hành thiêng liêng vô cùng cao quý. Cha cũng là tác giả của nhiều sách báo rất được độc giả yêu thích. Tác phẩm mới nhất của Cha mang tựa đề: *"Trời Cao nơi chính bạn. Hành Trình tự do nội tâm"*. Xin nhường lời cho Cha nói về cách thức sống mẫu nhiệm đau khổ trong cuộc đời tín hữu Công Giáo.

Mùa Chay rồi đến Tuần Thánh không ngừng đặt trước mắt chúng ta hình ảnh Đức Chúa GIÊSU KITÔ chịu đau khổ. Và cứ mỗi lần chúng ta tuyên xưng Đức Tin chúng ta lập lại rằng chính Người cứu chuộc chúng ta bằng cái chết của

Người trên Thánh Giá. Thế nhưng chúng ta vẫn luôn luôn nêu thắc mắc:

- *Tại sao lại phải cứu chuộc bằng đau khổ?*

Ban đầu, hai môn đệ trên đường Emmau cũng không hiểu tại sao Đức Chúa GIÊSU - vị đại tiên tri mà họ từng mong đợi cứu thoát và giải phóng - đã bị đóng đinh trên Thánh Giá! Nhưng Đức Chúa GIÊSU giải thích cho họ hiểu rằng: **"Nào Đấng KITÔ lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?"** (Luca 24,26). Câu giải thích của Đức Chúa GIÊSU như muốn chỉ cho chúng ta thấy một hướng đi. Thật vậy, đau khổ đập vào Người đến từ bên ngoài, không thể tiêu diệt Người. Trái lại, đau khổ chỉ là cuộc vượt qua đưa Người vào vinh quang.

Đối với chúng ta, mỗi khi đau khổ đổ ập trên chúng ta, chúng ta có thể nhìn thẳng vào nó và hiểu rằng: nó cho phép chúng ta bẻ gãy các biểu tượng giả mạo hầu làm nổi bật sáng ngời nơi chúng ta hình ảnh nguyên vẹn thưở ban đầu của THIÊN CHÚA.

Dưới nhãn quan Kitô Giáo thì chỉ có hai phương cách. Hoặc là tôi để cho đau khổ bẻ gãy các biểu tượng mà tôi tự làm ra về tôi, về cuộc sống và về THIÊN CHÚA thì khi ấy đau khổ sẽ đập vỡ cái vỏ cứng của tôi để tôi mở rộng lòng tôi cho chính tôi cũng như cho các khả năng nhận thức mới về cuộc đời và về mẫu nhiệm THIÊN CHÚA. Hoặc là tôi cứ bám chặt vào các tầm nhìn nhỏ bé riêng tư để rồi tự bị bẻ gãy tan tành.

Đây cũng là điều chúng ta cử hành trong bí tích Thánh Thể. Rước Lễ diễn ra sau nghi thức bẻ bánh. Chúng ta bẻ Thân Mình Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã tự bẻ ra cho chúng ta trên Thánh Giá, hầu cho chúng ta không bị bẻ gãy và bị đè bẹp bởi các khổ khổ chúng ta gặp trên đường đi, nhưng nó đập vỡ cái vỏ bọc chúng ta và mở rộng chúng ta cho chính chúng ta và cho mẫu nhiệm Tình Yêu của Đức Chúa GIÊSU, Đấng chiếu tỏa rạng ngời trước mắt chúng ta trên Thánh Giá.

Thánh Gioan cống hiến cho chúng ta một giải thích khác. Đau khổ đập vào Đức Chúa GIÊSU từ ngoại tại đã biến thành nội tại khi Người dâng hiến chính mình: **"Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình"** (Gioan 15,13). Và trong bài giảng về Vị Mục Tử Nhân Lành, Đức Chúa GIÊSU phán: **"Thầy hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên"** (Gioan 10,15). Cho dầu phải chịu một cái chết tàn bạo thảm khốc, Người vẫn nói: **"Mạng sống của Thầy không ai lấy đi được, nhưng chính Thầy tự ý hy sinh mạng sống mình"** (Gioan 10,18).

Thân mẫu tôi nhìn thấy trong bệnh tật của người một cơ hội để dâng hiến đau khổ của người cho con cái và cháu chắt của người. Chính vì sự kiện này mà các anh chị em tôi, các cháu của tôi rất thích đến thăm mẹ tôi. Mỗi người cảm nhận được tình thương mẹ tôi dành cho mình.

Từ đó tôi hiểu sứ điệp của Đức Chúa GIÊSU KITÔ như sau. Đau khổ đến từ bên ngoài, tôi phải chịu đựng nó. Nhưng điều mà tôi có thể làm là đưa đau khổ vào bên trong và biến đau khổ thành hành vi tự hiến và vì tình yêu. Khi đó đau khổ trở thành cứu độ cho chính tôi và cho tha nhân. Đau khổ thật ra không cần thiết. Chúng ta phải cảm tạ tri ân THIÊN CHÚA nếu Người gìn giữ chúng ta khỏi đau khổ. Nhưng nếu đau khổ xảy đến cho chúng ta, chúng ta hãy bước theo con đường mà chính Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã đi và Người vạch ra cho chúng ta thấy, đó là: biến đau khổ thành hành động của tình yêu.

Ngay giữa lòng đau khổ của mình Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã tự đặt vào vòng tay che chở vững chắc của THIÊN CHÚA. Lời cuối cùng Người kêu lên trên Thánh Giá là: **"Lạy CHA, Con xin phó thác hồn Con trong tay CHA"** (Luca 23,46).

Nếu chúng ta cũng tự đặt mình vào vòng tay phụ tử và từ mẫu của THIÊN CHÚA, khi chúng ta chìm ngập trong đau khổ thì đau khổ sẽ được biến đổi. Đau khổ mở rộng chúng ta cho Tình Yêu của THIÊN CHÚA. Chính Tình Yêu THIÊN CHÚA bao bọc gìn giữ chúng ta.

... "Này đây, Người tôi trung của Ta sẽ thành đạt, sẽ vươn cao, nổi bật, và được suy tôn đến tột cùng. Cũng như bao kẻ đã sống sót khi thấy tôi trung của Ta mặt mày tan nát chẳng ra người, không còn đáng vẻ người ta nữa .. Người chẳng còn đáng vẻ, chẳng còn oai phong đáng chúng ta ngắm nhìn, dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích. Người bị đời khinh khi ruồng rẫy, phải đau khổ triền miên và nếm mùi bệnh tật. Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn, bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới. Sự thật, chính Người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta, còn chúng ta, chúng ta lại tưởng Người bị phạt, bị THIÊN CHÚA giáng họa, phải nhục nhã ê chề. Chính Người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội, bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm; Người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an, đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành. Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu, lang thang mỗi người một ngả. Nhưng THIÊN CHÚA đã đổ trên đầu Người tội lỗi của tất cả chúng ta. Bị ngược đãi, Người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca; như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông, Người chẳng hề mở miệng .. THIÊN CHÚA đã muốn Người phải bị nghiền nát vì đau khổ. Nếu Người hiến thân làm lễ vật đền tội, Người sẽ được thấy kẻ nổi dõi, sẽ được trường tồn, và nhờ Người, ý muốn của THIÊN CHÚA sẽ thành tựu" (Isaia 52,13-14 / 53,2-7+10).

("Prier", l'aventure spirituelle, No 349, Mars 2013, trang 36-37)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt